

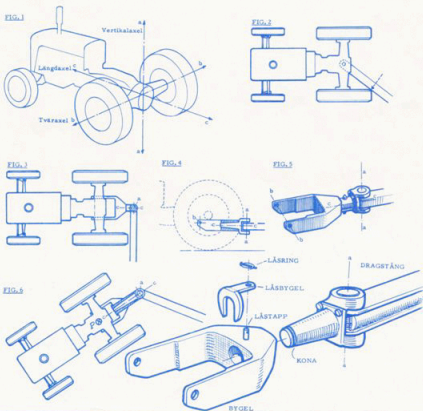
ROSSÖNDRAGET

Rossöndraget ger traktor och vagn möjlighet att samtidigt röra sig i förhållande till varandra i alla tre planen (fig. 1), dvs. det tillåter fordonen att röra sig i förhållande till varandra på ett sätt som behövs a) vid svängning kring ett hörn på jämn mark (vridning kring vertikalaxeln), b) vid körning över en puckel eller ett dike (vridning kring tvärxeln), c) då traktor och vagn har olika lutning i sidled, t. ex. när ett av fordonens hjul passerar över en sten (vridning kring längdaxeln).

Av praktiska skäl kan naturligtvis inte alla vridningsaxlar placeras i den punkt, där viktöverföringen från vagnen sker. Om vertikalaxeln a-a placeras där, skulle vagnens kurvtagningsmöjligheter bli allt för begränsade (fig. 2), varför den i stället placerats mellan bakdäckens bakre kant (fig. 3). Tvärxeln b-b är den enda som är förlagd i viktöverföringspunkten, medan längdaxeln c-c har formen av en kopplingskona i själva draget. Hur det hela har utformats rent praktiskt framgår av fig. 4.

Även sedan alla dessa problem lösts så återstår en viktig sak, nämligen det sätt på vilket man överför vikten till traktorn.

Rossön-draget är utformat som en gaffel, såsom framgår av fig. 5 och 3. Därigenom delas belastningen och överförs i två lika delar nära hjulen. På så sätt sker en väsentlig reducering av de brytande krafterna på bakaxelkåpan. Detta arrangemang är klart överlägset alla anordningar som överför hela vikten i en punkt vid eller nära axelns centrum - detta oberoende av om viktöverföringen sker över eller under axeln. Genom Rossön-dragets förläggning av vridningsaxlarna får man också en konstant belastning på traktorerna alla hjul oberoende av vagnens vinkel i förhållande till traktorn, fig. 6. På så sätt får man oförändrad dragkraft även vid maximal svängning.

AB BRÖDERNA ANDERSSONNS VERKSTÄDER

Fack 8 · ROSSÖN · Tel 104